

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 14C/125/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215858
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Račko
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612215858.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Miroslavom Račkom v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073 v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto:

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobami podanými na tunajšom súde dňa 27.09.2012 vo veci 14C/125/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 385,- Eur titulom nemajetkovej ujmy, vo veci 14C/181/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 330,- Eur titulom nemajetkovej ujmy a vo veci 14C/182/2012 domáhal zaplata sumy 125,- Eur titulom majetkovej škody a sumy 275,- Eur titulom nemajetkovej ujmy proti žalovanému. Uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dlžníka X. M., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci pod sp.zn. EX XXXX/XXXX. Súdny exekútor požiadal miestne a vecne príslušný Okresný súd v Lučenci o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 02.08.2011, a to rozhodnutím o poverení a k rozhodnutiu o udelení poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v omeškaní viac ako o 7 mesiacov. Napriek tomu, že je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, tak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V súvislosti s tým poukázal na príslušné ustanovenia Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie. Keďže exekučný súd pristúpil k vydaniu rozhodnutia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po veľmi dlhej dobe, poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutiu o nej. Poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca formou informačného systému sumu 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur a na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu 15,- Eur, čo spolu predstavuje sumu 125,- Eur.

Zároveň si poškodený uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom v insolvencii povinného. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000,- Sk, t.j. cca 660,- Eur. V súvislosti s tým poukázal na platnú judikatúru Ústavného súdu SR a za 7 mesiacov žiada priznať sumu 385,- Eur ako nemajetkovú ujmu. Upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 221 dní. Ďalej uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nepĺnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX dlžníka K. S., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci pod sp.zn. EX XXXX/XXXX. Súdny exekútor požiadal miestne a vecne príslušný Okresný súd v Lučenci o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na časť potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 24.09.2010, a to rozhodnutím o poverení a k rozhodnutiu o udelení poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v omeškaní viac ako o 6 mesiacov. Napriek tomu, že je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, tak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V súvislosti s tým poukázal na príslušné ustanovenia Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie. Keďže exekučný súd pristúpil k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie až po veľmi dlhej dobe, poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutiu o nej. Poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca formou informačného systému sumu 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur a na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu 15,- Eur, čo spolu predstavuje sumu 125,- Eur. Zároveň si poškodený uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom v insolvencii povinného. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000,- Sk, t.j. cca 660,- Eur. V súvislosti s tým poukázal na platnú judikatúru Ústavného súdu SR a za 6 mesiacov žiada priznať sumu 330,- Eur ako nemajetkovú ujmu. Upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 203 dní. Ďalej uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním zvolenému súdnému exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nepĺnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX dlžníka L. X., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci pod sp. zn. EX XXXX/XXXX. Súdny exekútor požiadal miestne a vecne príslušný Okresný súd v Lučenci o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na časť potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.08.2010, a to rozhodnutím o poverení a k rozhodnutiu o udelení poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v omeškaní viac ako o 5 mesiacov. Napriek tomu, že je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie

exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, tak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V súvislosti s tým poukázal na príslušné ustanovenia Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie. Keďže exekučný súd pristúpil k vydaniu rozhodnutia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po veľmi dlhej dobe, poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutiu o nej. Poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca formou informačného systému sumu 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur a na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu 15,- Eur, čo spolu predstavuje sumu 125,- Eur. Zároveň si poškodený uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000,- Sk, t.j. cca 660,- Eur. V súvislosti s tým poukázal na platnú judikatúru Ústavného súdu SR a za 5 mesiacov žiada priznať sumu 275,- Eur ako nemajetkovú ujmu. Upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 169 dní.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Trval preto na žalobnom návrhu.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 06.05.2013. Poukázal na zmätočnosť návrhu a navrhol aplikovať ustanovenie § 43 ods. 1 O. s. p. Poukázal na to, že nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti, a preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Poukázal na to, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Poukázal na predpoklady úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, ktorými sú po a/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, po b/ vznik škody, po c/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Čo sa týka existencie prieťahov v konaní, mal za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku majetkovej škody. Taktiež nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Z tých dôvodov tu nie je ani predpoklad príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, preto bolo pojednávané v ich neprítomnosti. Žalobca dal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, pričom už predtým bolo o námietke zaujatosti rozhodované, a to tak, že konajúci sudca nebol z prejednávanej veci vylúčený. Preto na námietku zaujatosti súd neprihliadal. Žalovaný sa na pojednávanie ospravedlnil, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinným dôkazovým materiálom obsiahnutom v spise, najmä písomnými podaniami účastníkov konania, spisovým materiálom sp. zn. 13Er/379/2011 na základe čoho zistil, že súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd dňa 26.05.2011 a tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 02.08.2011. Účastníkmi exekučného konania boli oprávnený POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a povinný X.Q. M., pričom vec je vedená pod sp. zn. 13Er/379/2011, spisovým materiálom sp. zn. 8Er/586/2010 na základe čoho zistil, že súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd

dňa 07.06.2010 a tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 24.09.2010. Účastníkmi exekučného konania boli oprávnený POHOTOVOSŤ, s.r.o. a povinná K. S., pričom vec je vedená pod sp. zn. 8Er/586/2010, spisovým materiálom sp. zn. 9Er/643/2010 na základe čoho zistil, že súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd dňa 24.06.2010 a tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 12.08.2010. Účastníkmi exekučného konania boli oprávnený POHOTOVOSŤ, s.r.o. a povinný L. X., pričom vec je vedená pod sp. zn.9Er/643/2010.

Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že žalobca si uplatnil predbežné prerokovanie nároku u žalovaného, pričom nárok žalobcu nebol uspokojený, preto si žalobca uplatnil tento svoj nárok na súde.

Súd posúdil vec v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. a zákona č. 233/1995 Z. z.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Súd zistil, že na posudzované veci je potrebné aplikovať ustanovenia Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 a to u vecí sp. zn. 14C/181/2012 a sp. zn. 14C/182/2012 a Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 u vecí sp. zn. 14C/125/2012, nakoľko exekučné veci sa začali za účinnosti tohoto znenia Exekučného poriadku.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na po a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, po b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, po c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, po d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Škoda je ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a ku ktorej by nebolo došlo, keby sa škodca nedopustil porušenia právnej povinnosti.

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu.

Ušlým ziskom sa rozumie to, čo by poškodený mohol získať, keby nedošlo ku vzniku škody.

Medzi vzniknutou škodou a porušením právnej povinnosti musí byť príčinná súvislosť. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len

predpokladať. Vzťah medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie len sprostredkovaný.

Žalobca v konaní nepreukázal:

- o akú konkrétnu hodnotu sa zmenil jeho majetok v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného v konkrétnej exekučnej veci, resp. nepreukázal akú hodnotu mohol získať, keby ku porušeniu tejto povinnosti nebolo došlo, pričom žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval, či si voči žalovanému uplatňuje škodu v podobe skutočnej škody alebo ušlého zisku,
- dôvodnosť žalovanej výšky škody spočívajúcej vo výdavkoch „vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky“ v konkrétnej exekučnej veci, resp. nepreukázal, že ku vzniku ním žalovanej škody v tejto exekučnej veci vôbec došlo,
- existenciu bezprostredného a priameho vzťahu medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného a vznikom tvrdenej škody.

Súd poukazuje aj na to, že výdavky žalobcu spojené s pracovnými výkonmi zamestnancov pomocou informačného systému, udržiavanie a správa informačného systému, sú takými výdavkami, ktoré museli žalobcovi vzniknúť v priebehu predmetného exekučného konania bez ohľadu na porušenie právnej povinnosti exekučným súdom v tomto konaní.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy sa prihliada na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje; na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a spoločenskom uplatnení v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci; na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k ujme došlo. Následky, ktoré vznikli poškodenému v dôsledku porušenia právnej povinnosti zo strany orgánu verejnej moci musia mať splnenú podmienku určitej závažnosti, inak na ne nie je možné prihliadať. Nemajetková ujma v peniazoch predstavuje náhradu za ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením, a ak ju nie je možné uspokojiť inak.

Poškodený, pokiaľ je ním právnická osoba, musí v konaní preukázať, aké závažné následky vznikli v jeho pracovnej (podnikateľskej) oblasti, a to v bezprostrednej (nie len tvrdenej a predkladanej) príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci, avšak žalobca existenciu takýchto závažných následkov nepreukázal.

Čo sa týka veci sp. zn. 13Er/379/2011 súd zistil, že exekučné konanie bolo začaté 14.04.2011, žiadosť súdneho exekútora bola doručená 26.05.2011 súdu a súd poveril exekútora vykonaním exekúcie dňa 02.08.2011.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. platného od 01.06.2010 exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. platného od 01.06.2010 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. platného od 01.06.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z uvedeného vyplýva, že v tejto veci nebola pre vydanie poverenia týkajúceho sa rozhodnutia rozhodcovského orgánu daná lehota 15 dní, preto návrh žalobcu je nedôvodný aj z tohto dôvodu. Súd nezistil také prietahy v konaní, ktoré by odôvodňovali prijať záver, že išlo o nesprávny úradný postup súdu pri udeľovaní poverenia na vykonanie exekúcie.

Čo sa týka konaní začatých pred 01.06.2010 a to sp. zn. 8Er/586/2010 a sp. zn. 9Er/643/2010 súd konštatuje, že pri konaní sp. zn. 8Er/586/2010 exekučné konanie bolo začaté 11.05.2010, žiadosť súdneho exekútora bola doručená 07.06.2010 súdu, súd vyzýval 11.06.2010 oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere za účelom posúdenia exekučného titulu, pričom táto zmluva o úvere bola predložená 23.09.2010 a súd vydal poverenie dňa 24.09.2010, pri exekučnom konaní sp. zn. 9Er/643/2010 bolo exekučné konanie začaté 22.04.2010, žiadosť súdneho exekútora bola doručená 24.06.2010 súdu, súd vyzval 19.07.2010 oprávneného na predloženie zmluvy o úvere za účelom posúdenia exekučného titulu, ktorú zmluvu zaslal oprávnený 29.07.2010 a súd vydal poverenie 12.08.2010.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení platnom do 31.05.2010 exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. v znení platnom do 31.05.2010 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1955 Z. z. v znení platnom do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Súd dospel k záveru, že exekučný súd postupoval správne, keď skúmal predložený rozhodcovský rozsudok podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V súvislosti s tým súd poukazuje na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 a sp. zn. 6Cdo/135/2012, ktoré sa zaoberali skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky ako aj platnosťou rozhodcovskej zmluvy a následne založením právomoci rozhodcovského súdu, pričom konštatoval Najvyšší súd SR, že súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

Súd v posudzovanej veci preto konštatoval, že 15 dňová lehota pre udelenie poverenia začala plynúť od doručenia úverovej zmluvy, ktorá je podkladom pre exekučný titul a na základe ktorej jedine je možné posúdiť, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom a preto bol názoru, že v daných veciach nedošlo k prietahom v konaní a tým ani k nesprávnemu úradnému postupu.

Vo všetkých spojených veciach sa preto nezaoberal skúmaním výšky majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Exekučný súd uvedomujúc si, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a prepismi EÚ, preskúmal predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Skúmanie vykonateľnosti rozsudku rozhodcovského súdu si vyžaduje osobitnú právnu úvahu. Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, do vydania poverenia absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal, že by v predmetných konaniach došlo k zbytočným prietahom, teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom uvedených v § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., a tým ani splnenie zákonných predpokladov na náhradu majetkovej škody, preto súd žalobu zamietol.

Podľa § 120 ods. 1, prvá veta O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania. Účastník má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je účastníkov procesný neúspech. Účelom tohto procesného nástroja je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola preukázaná, t.j. kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o existencii tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť nenastala. Podľa názoru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovanému ako úspešnému účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovanému súd náhradu trov v konaní nepriznal, hoci vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že si uplatňuje právo na náhradu trov konania, pretože trovy konania si v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčísliť a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Len pre úplnosť súd uvádza, že navrhovateľ vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O. s. p.). K tomu súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O. s. p., môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhoví, nevydáva o tom zvlášť rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vypoariadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť týmto rozhodnutím stanovená splnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.